

Bahar Faiq qızı Kərimova
Bakı Slavyan Universiteti
bahar.kerimova2000@mail.ru

NİTQ SİTUASIYALARINDA BAĞLAYICILARIN FUNKSIONALLIĞI

Açar sözlər: bağlayıcı, tabelilik bağlayıcısı, tabesizlik bağlayıcısı, budaq cümlə, funksional xüsusiyyətlər

Key words: conjunction, subordinating conjunctions, coordinating conjunctions, functional features

Ключевые слова: союз, подчинительные союзы, сочинительные союзы, придаточное предложение, функциональные свойства

Giriş

Elmi grammatikanın, xüsusən də, morfologiyasının əsaslı şəkildə öyrənilməsi istiqamətində köməkçi nitq hissələrinin tədqiqi ən vacib məsələlərdən biridir. Azərbaycan dərsləklərində köməkçi nitq hissələri tədqiqat obyektini kimi sırf grammatik aspektdə araşdırılmış, bir sıra mübahisəli məsələlər öz həllini tapmış, onların dilin grammatik quruluşundakı yeri müəyyənləşdirilmişdir. Lakin bu dil vahidlərinin kommunikativ dil situasiyasında mövqeyi, dilçiliyimizdə demək olar ki, tədqiq olunmamışdır.

Funksional grammatikada söhbət nitq prosesi ilə bağlı dil vahidlərinin ixtiyarında olan potensial imkanlardan, onların mənalardan, funksional grammatikanın əsasını təşkil edən grammatik elementlərdən, bu dil elementlərinin nitq şəraitində müəyyən məna rəngarəngliyinin müəyyənləşdirilməsindən gedir. Burada müəyyən bir fikrin ifadəsində dil sistemində mövcud olan grammatik qanunauyğunluqlar və grammatik dil vahidlərinin dilin müxtəlif mərhələlərində əlaqələnməsi ilə bağlıdır. Bu cəhət dil sistemini nitq sistemi ilə paradiqmatika ilə sintaqmatikanı bir-biri ilə əlaqələndirir.

Funksional grammatikanın əsas məqsədi dil vahidlərinin geniş mənada dilin müxtəlif istiqamətlərində digər grammatik ünsürlərlə əlaqəsinin fikrin ifadəsinə xidmət etməsidir. Lakin bu o demək deyil ki, funksional grammatika grammatik vahidlər və grammatik kateqoriyalar sistemi əsasında formalaşan grammatikanı inkar edib, yeni bir elm sahəsi kimi meydana çıxır. Funksional grammatika ümumilikdə mövcud olan grammatikanın funksional cəhətdən öyrənilməsidir. Funksional grammatikanın əsas komponenti nitq prosesi ilə bağlı olaraq dil vahidləridir ki, buraya həm grammatik, həm də leksik morfemlər, morfologiya və sintaksisə bağlı nitqin yaranmasında və formalaşmasında özünü göstərən amillər daxildir.

Funksional grammatikada müəyyən bir nitq hissəsinə aid grammatik kateqoriyanın, eləcə də, grammatik mənaya malik köməkçi nitq hissələrinin grammatik mənasının cümlənin semantik mənasına göstərdiyi təsir əsas istiqamətdir. Bu zaman grammatik dil vahidi olan cümlənin sintaktik-semantik təsviri verilir.

Bildiyimiz kimi, ünsiyyətin mədəni nitq səviyyəsinə çatması tarixi bir prosesdir. Cəmiyyətdə mədəniyyətin inkişafı nitq situasiyalarında fikrin ifadəsi üçün daha mürəkkəb konstruksiyalardan istifadə olunması zərurətini meydana çıxarmışdır. Danışqı dilində sadə cümlə növləri ilə bərabər mürəkkəb cümlə tiplərindən də istifadə olunur. Cümlə nitqin əsas vahidi olduğundan o, grammatikanın sintaksis bəhsində, bütövlükdə isə ünsiyyətdə həlledici rolə malikdir. Bitmiş fikir bildirən cümlə dildə oynadığı rolə və tutduğu mövqeyinə görə grammatika ilə üslubiyyətin sintezi kimi özünü göstərir. Cümlə sadə və mürəkkəb fikirlərin ifadəçisi kimi sadə və mürəkkəb olur. Sadə cümlə bir komponentdən ibarətdir, mürəkkəb cümlə isə iki və daha artıq sadə cümlənin birləşməsi şəklindədir. Həm yazılı nitqdə, həm də şifahi danışqda hər iki cümlə tipi danışanın savadından, peşəsindən, dünyagörüşündən, harada, kiminlə, nə haqqında danışmasından asılı olaraq sadə və mürəkkəb konstruksiyalı olur. Danışqda sadə cümlələrdən çox, mürəkkəb cümlələrdən az istifadə olunur. Yazılı nitqdə, xüsusən hekayə, povest və romanlarda müəllif təsvirlərində və elmi üslubda mürəkkəb cümlələr üstünlük təşkil edir. Əvvəllər qurduğu dialoqlarda daha çox sadə cümlələrdən istifadə edən insan artıq nitqində mürəkkəb quruluşlu tabeli və tabesiz cümlələrdən istifadə etmiş, onlar arasındakı tabesizlik, tabelilik əlaqəsinin işlədilməsinə ehtiyac duymağa başlamış, demək olar ki, elə bu zəmində də dildə bağlayıcılar yaranmışdır. Təbiidir ki, az savadlı adamlar sadə cümlələrə, cəmiyyətdə yaxşı mövqə tutan ziyalılar isə mürəkkəb cümlələrə meylli olurlar. Yazılı nitqdə (epistolıy üslubı istisna olmaqla) artıq və lüzumsuz sözlərin cümlədə işlədilməsinə yol verilmir. Şifahi nitqdə isə oxşar cümlələrin, sözlərin, ifadələrin təkrarına yer verilir, necə deyərlər, heç hesabı aparılmır. Lakin mürəkkəb cümlələr də yalnız o zaman işlədilir ki, fikir yığcam, bir-biri ilə rabitəli, anlaşıqlı ifadə olunsun. Məs.: Səndən ayrıldığım günün səhəri si ailəmiz təzə mənzil aldığı üçün özümdə anadan yenicə doğulmuş körpəcə uşaq kimi bir yüngüllük hiss edirdim” cümləsi formasına görə sadə, məzmununa görə mürəkkəbdir. Biz bu mürəkkəb cümləni “səndən ayrıldığım günün səhəri si ailəmiz təzə mənzil aldı. Mən anadan yenicə doğulmuş körpəcə uşaq kimi özümdə bir yüngüllük hiss

edirdim” şəklində iki sadə cümlə ilə verə bilərik. Dilimizdə mürəkkəb cümlələr üslub cəhətdən olduqca müxtəlif və rəngarəngdir. Bu tip cümlələrdə müxtəlif məna çalarlıqları, onda ifadə olunan ekspressivlik özünü aydın göstərir. Mürəkkəb cümlə iki və daha artıq sadə cümlənin birləşməsindən yaranır və mürəkkəb bir fikri ifadə edir. Mürəkkəb və silsiləli fikirlər mürəkkəb cümlələrlə verilir. Mürəkkəb cümlələrin işlədilməsi danışanın ixtisasından, savad və dünyagörüşündən çox asılıdır. Cümlənin həcmə böyük olması, adətən, müsbət hal hesab olunmasa da, ondan istifadə imkanları böyükdür. Aydın idi ki, o səhv edir. Mən belə başa düşürəm ki, siz çox məşq edirsiniz. Hava elə tozlu idi ki, göz işləyən yerlərdə evləri görmək olmurdu. Bu cümlələrin hər üçü mürəkkəb cümlədir. Lakin fikirlər yığcam və aydın ifadə olunmuşdur. Mürəkkəb cümlələr tabesiz və tabeli olmaqla iki yerə bölünür. Tabesiz mürəkkəb cümlədə iki, üç fikir bir-birinə nə qədər bağlı olsa da, müstəqil xarakterdə olur. Tabeli mürəkkəb cümlələrdə isə fikirlər bir-birinə möhkəm bağlansa da, biri o birisindən asılı olur.

Tabesiz mürəkkəb cümlələrdə qrammatik əlamətlərin ixtisarı fikrin ifadəsini aydınlaşdırmaq məqsədi daşıyır. Məs.: Artıq zəng vurulmuş, tələbələr də, müəllimlər də auditoriyalara daxil olmuş, dərslər başlanmışdı. Bu tabesiz mürəkkəb cümlənin tərkibindəki cümlələrdən idi hissəciyinin ixtisar forması olan bu 4 əlamətini yerinə yazsaq, onda fikrin ifadəsi, cümlənin oxunuşu ağırlaşar, cümlələr arasındakı əlaqə pozular. Şəkilçilərin ixtisarı həmin cümlələrin oxunuşunu rəvanlaşdırır, fikirlər arasında rabitə yaradır. Dilimizdə tabesiz mürəkkəb cümlələr daha geniş yer tutur. Tabesiz mürəkkəb cümlələr fikirləri yığcam, həm də aydın və anlaşıqlı vermək üçün həm şifahi, həm də yazılı nitqdə istifadəyə yararlıdır. Nitqdə bəzən fikirlər uyğunluq təşkil etmir. Cümləni təşkil edən hissələr ziddiyyətli olur, fərqləndirilir, müqayisə edilir, qarşılaşdırılır. Bu cür fikirlərin ifadəsində tabesiz mürəkkəb cümlələr daha əlverişlidir. Məsələn: Beləliklə aylar gəlib keçdi, Əhməd daha universitetə qayıtmadı. Ana çox sözlər dedi, ancaq onların heç birisi qızın yadında qalmadı. Tabesiz mürəkkəb cümlələrdə üslubla əlaqədar bəzi ixtisarlar aparılır: İldən ilə sahələr dəyişir, tikinti genişlənir, yollar, körpülər çəkilir, uca binalar tikilirdi. Nə bir işıq görünür, nə bir səs eşidilirdi. Elə həmin il Xəzər Bədən Tərbiyəsi Akademiyasına, Sona isə Dillər Universitetinə daxil oldu. Birinci və ikinci cümlədə idi hissəciyinin qısaltma variantı olan -dı², sonuncu cümlədə isə ortaqlı xəbər (daxil oldu) ixtisar edilmişdir. Bu ixtisarlar üslub cəhətdən fikrin ifadəsini ağırlaşdırmamaq məqsədi daşıyır. Şəkilçilərin ixtisarı həmin cümlələrin deyilişini səlisləşdirmiş, axıcı etmiş, cümlələr bir-birinə daha möhkəm bağlanmışdır. Belə ixtisarlar hesabına tabesiz mürəkkəb cümlələr fikri daha ifadəli və yığcam verə bilər. Dilimizdə tabeli mürəkkəb cümlələr də geniş yer tutur. Tabeli mürəkkəb cümlələr fikirləri anlaşıqlı verməkdə əlverişli sayılır.

Bağlayıcılar cümlə üzvləri və cümlələr arasında əlaqə yaradır, leksik mənaya malik olmur, ayrılıqda cümlə üzvü kimi işləmə bilmir, müstəqil suala cavab vermirlər. Bağlayıcılar köməkçi nitq hissəsi olaraq, morfoloji dil vahidi olmasına baxmayaraq, funksional cəhətdən sintaktik vahid kimi öyrənilə bilər. “Bağlayıcılar, xüsusilə tabelilik bağlayıcıları sintaktik çalar yaratmağa xidmət etdiyi üçün sintaktik kateqoriya hesab olunur və geniş şəkildə sintaksisdə təhlil olunur” [1, 129]. Bağlayıcılara, onların ayrı-ayrı məna növlərinin nitq prosesində yaratdığı məna çalarlarına funksional baxış müəllifin bu fikrini tam şəkildə təsdiq edir.

Dilin qrammatik sisteminə bağlayıcılar sintaktik vəzifəsinə görə tabesizlik və tabelilik bağlayıcılarına bölünürlər. Tabesizlik bağlayıcıları birləşdirmə, qarşılaşdırma, bölüşdürmə, aydınlaşdırma, inkarlıq, tabesizlik bağlayıcıları isə səbəb, şərt, güzəşt, aydınlaşdırma, müqayisə kimi məna növlərinə ayrılırlar.

Mürəkkəb cümlənin komponentləri arasında sintaktik, qrammatik, həmçinin məntiqi əlaqə yaratmaqda spesifik rol oynayan tabelilik bağlayıcıları mübtəda, xəbər, tamamlıq, təyin, zaman, müqayisə, yer, səbəb, qarşılaşdırma və s. budaq cümlələrində işlənməklə kəmiyyətə çoxluq təşkil edirlər. “Həmin bağlayıcıların işlənmə xüsusiyyəti baş cümlə komponentindəki feillərin semantikasından, eləcə də budaq cümlə komponentindəki informasiyanın əhəmiyyətli olub-olmamasından çox asılıdır” [2, 5].

Qeyd etdiyimiz kimi, bağlayıcılar morfoloji cəhətdə dəyişməyən kateqoriya olub, cümlə üzvi vəzifəsi daşıyır, mürəkkəb cümlənin tərkib hissələrini, eləcə də, mətnin komponentlərini əlaqələndirməyə xidmət edir. Lakin bütün bu xüsusiyyətlərlə yanaşı bağlayıcıların cümlələrin mənasında, mətnin formalaşmasında rolu olduğunu inkar etmək olmaz. Funksionallıq baxımından köməkçi nitq hissələrinin istərsə cümlənin, istərsə də mətnin quruluşunda, məna yükündə özünəməxsus yeri vardır. “Bəlkə ananın könlündən keçir ki, biz də kəndə gedib onlarla birlikdə istirahət edək” mübtəda budaq cümləli tabeli mürəkkəb cümləsində istifadə olunan “da”, “də” bağlayıcısı məhz baş cümlədən doğan “ananın könlündən nəyin keçməsi” sualının cavabının budaq cümlədə daha konkret “məhz bizim kəndə getməmizi” aydınlaşdırır. Bundan başqa “da”, “də” bağlayıcısı mübtəda budaq cümləsində baş cümlədə mübtəda vəzifəsində işlənən qəlib sözlərdən sonra işlənilib və həmin cümlədə ifadə etdiyi mənanı təsdiqləməklə yanaşı, həmin qəlib sözlə birlikdə bütövlükdə budaq cümlədəki mənanı açmış olur. “O da məlum idi ki, anası Aynanın xətrinə dəymək istəməirdi” kontekstində istifadə olunan bağlayıcı funksional baxımdan budaq cümlənin mənasını tam şəkildə açır. Əgər

cümlədən bağlayıcıyı götürsək, o zaman qəlib sözün, yəni “o” əvəzliyinin ifadə etdiyi mənada mücərrədlik ifadə olunur. “O məlum oldu ki, anası Aynanın xətrinə dəymək istəmirdi” cümləsi ilə əvvəlki cümlədəki mənanın müqayisəsi belə bir fikri söyləməyə imkan verir ki, bağlayıcının cümlədə iştirakı, şifahi nitq zamanı xüsusi məntiqi vurğu ilə tələffüzü məhz fikrin daha konkret və dəqiq ifadəsinə xidmət edir.

Ümumiyyətlə, funksional cəhətdən bağlayıcının cümlənin məna yükündəki rolunu müəyyənləşdirmək üçün nümunələri müqayisə edək. “Eləsi olur ki, soyuqda evdən bayıra çıxmaq istəmir”, “Eləsi də olur ki, yağışın, qarın yağmasını səbirsizliklə gözləyir”. Göründüyü kimi, hər iki cümlə mübtəda budaq cümləli tabeli mürəkkəb cümlədir və baş cümlələrdə sahib şəxsi bildirən mənsubiyyət şəkilçili “eləsi” ifadəsi işlənmişdir. Birinci cümlədəki qəlib söz daha çox ümumilik anlayışı ifadə etdiyi halda, ikinci cümlədəki qəlib söz bağlayıcı ilə birlikdə konkretlik ifadə edir ki, bu da həmin bağlayıcının funksional xüsusiyyətini müəyyənləşdirməyə imkan yaradır.

Bağlayıcılar leksik mənaya malik olmayıb, ümumiləşmiş qrammatik məna ifadə etmə xüsusiyyətinə malik dil vahidləridir. Belə ki, tabeli mürəkkəb cümlənin quruluşca formalaşmasında müstəsna rolu olan “ki” bağlayıcısının həmin cümlədən çıxarılması bu cümlənin tabeli mürəkkəb cümlədən ayrı-ayrı sadə cümlələrə çevrilməsinə gətirib çıxara bilər. “Onu da bilirlər ki, dərəcə həmişə hazır gəlmişəm” cümləsindəki aydınlaşdırma bağlayıcısı olan “ki” bağlayıcısı “Onu da bilirlər” və “Dərəcə həmişə hazır gəlmişəm” sadə cümlələrindən tamamlıq budaq cümləli mürəkkəb cümlə yaratmaqla yanaşı, həm də baş cümlənin feili xəbərinə aid olan budaq cümləni tələb edir, yəni funksional cəhətdən baş cümlədə ifadə olunan fikrin tamamını tələb etməyə xidmət edir. Ümumiyyətlə, “çoxmənalı “ki” bağlayıcısı dilimizin bütün dövrlərində məhsuldar olub, baş cümlə ilə budaq cümlə arasında sintaktik əlaqə yaratmışdır. Bu bağlayıcı tabeli mürəkkəb cümlənin budaq cümləsini müxtəlif cəhətdən aydınlaşdırma mənaları ilə baş cümləyə bağlayır” [3, 31].

Funksional aspektdən yanaşdıqda kontekst daxilində bağlayıcıların cümlənin məna yükünün müəyyənləşməsində, dəqiqləşməsində mühüm rol oynadığının şahidi oluruq. Fikrimizi nümunələrlə izah edək. “Elə ki, külək qalxdı, tez qayıdıb evə gəl”, “Elə ki yoruldu, gördüyü işdən özü pəşman olacaq” zaman budaq cümləli tabeli mürəkkəb cümlələrin budaq cümlələrində istifadə olunan “elə ki” bağlayıcısının cümlədəki mənaya, eləcə də, cümlənin quruluuna təsiri göz önündədir. Funksional məna çalarına görə tam əminliklə deyə bilərik ki, bu bağlayıcının ixtisarı birbaşa həm cümlənin mənasına, həm də quruluşuna təsir edəcəkdir.

Bu bağlayıcının cümlədəki funksional xüsusiyyəti baş cümlədə icra olunan hərəkəti dəqiq, konkret zamanla əlaqələndirməkdir, yəni, birinci cümlədə məhz “külək qalxan kimi (zaman)”, ikinci cümlədə isə məhz “yorulan kimi (zaman)” konkret zaman anlayışını ifadə edir. Funksionallığına görə “elə ki” bağlayıcısı bu cümlələrdə “kimi” qoşması, “zaman” leksik vahidi ilə əvəzlənsə eyni mənalı cümlələr olacaq. Müqayisə edək: “Elə ki, külək qalxdı, tez qayıdıb evə gəl”, “Külək qalxan kimi, tez qayıdıb evə gəl”, “Külək qalxan zaman, tez qayıdıb evə gəl”. Hər üç cümlədə ifadə olunan fikir eynidir. Eyni zamanda bu bağlayıcı cümlədə şərt mənasını da bildirir. Yəni, bir tərəfdən zamanla əlaqələnmə, digər tərəfdən də şərt anlayışı ifadə olunur. “Elə ki, külək qalxdı, tez qayıdıb evə gəl”, “Külək qalxsə, qayıdıb evə gəl” mənasını, yəni şərti bildirir. Bu da həmin bağlayıcının funksional xüsusiyyətlərindən biri sayıla bilər. Deməli, buradan belə bir nəticə çıxır ki, bağlayıcıların leksik mənasının olmaması onların cümlənin məna yükünün müəyyənləşdirilməsində rolunun olmaması demək deyildir. Funksional cəhətdən tam əminliklə demək olar ki, yalnız qrammatik kateqoriya olmalarına rəğmən bağlayıcılar kontekst daxilində müəyyən məna çalarlarının ifadəsinə xidmət edə bilərlər. “Köməkçi nitq hissələri nə əşya adı, nə əlamət, nə kəmiyyət, nə də hərəkət bildirir. Bunlar yalnız sözlər, ifadələr, cümlələr və bəzən də mətnin hissələri arasında müxtəlif əlaqələr yaradır, sözlərin, ifadə və cümlələrin mənasına müxtəlif çalarlar əlavə edir” [4, 337].

Hər hansı bir eyni məna qrupuna aid bağlayıcılarda sinonimlik xüsusiyyətinin olmasına baxmayaraq, onlar cümlə tərkibində hər zaman bir-birini əvəz edə bilmirlər. Bu xüsusiyyət birbaşa cümlənin məna yükü ilə bağlı olub, həmin bağlayıcıların funksional xüsusiyyətləri, eləcə də, cümləyə müəyyən məna çalarlarının əlavəsi ilə əlaqədardır. Qrammatik mənasına görə “əgər”, “madam ki”, “bir halda ki”, “indi ki”, “hərgah” bağlayıcıları şərt mənasını ifadə edirsə, funksional məna çalarlarına görə şərt, şübhə, təəssüf, hər hansı bir fikirlə razılaşma, qarşılaşdırma və s. bu kimi mənalar ifadə edə bilərlər ki, bu da təbii ki, kontekstlə bağlı bir haldır. “Əgər yağış yağarsa, onda biz getməyək”, “Madam ki, belə deyil, niyə mənə demədin?”, “Bir halda ki, mən getmirəm, özləri bilər”. Funksional məna çalarlarına görə birinci cümlədə şərtlə yanaşı təəssüf, “ikinci cümlədə “madam ki” heyifislənmək, təəssüflənmək, üçüncü cümlədəki “bir halda ki” bağlayıcısı güzəşt hissi yanaşı inciklik hissi də ifadə edə bilər. Onu da qeyd etmək lazımdır ki, “bu bağlayıcılardan “əgər” sözü quruluşca sadə, “bir halda ki”, “madam ki” bağlayıcıları mürəkkəb bağlayıcı hesab olunur. Bu mürəkkəb bağlayıcıların ayrılıqda semantikasında güzəşt ifadə olunsə da, onlar cümlə daxilində şərt mənasını bildirməyə xidmət edirlər” [3, 37]. Müəllifin bu fikri həmin bağlayıcıların qrammatik məna növünə aid

edilə bilər. Lakin funksional məna müxtəlifliyinə görə həmin bağlayıcılar digər məna çalarları da ifadə edə bilərlər. Elə bu səbəbdən də müəyyən mövqedə onların bir-birini əvəz edə bilməsi mümkün deyildir.

Eynilə də qarşılaşdırma mənalı hərçənd (ki) bağlayıcısı öz əsas qrammatik mənasından əlavə şərt mənasının da ifadəsinə xidmət edə bilər. “Hərçənd ki, savadı yoxdur, onda heç müəllimlik də etməsin” cümləsində qarşılaşdırma mənasından daha çox şərt anlayışı ifadə olunur, təbii ki, funksional aspektdən yanaşsaq. Fikrin təsdiqi üçün həmin cümlədəki fikri “əgər” bağlayıcısı və şərt şəkilçisinin vasitəsilə ifadə edək. “Əgər savadı yoxdursa, onda heç müəllimlik də etməsin”. Bu cür məna əvəzlənməsi hər güzəşt mənası ifadə edən, “hərçənd (ki)” bağlayıcısı ilə başlayan cümlələr arasında mümkün deyil. “Hərçənd ki deyir ki, bu işdən xəbəri yoxdur, yenə də işimizi möhkəm tutmalıyıq” tipli qarşılaşdırma mənalı cümlələrdə bağlayıcının “əgər” bağlayıcısı ilə əvəzlənib eyni məna ifadə etməsi qeyri-mümkündür. Bu da həmin bağlayıcının funksional xüsusiyyətlərindən biridir.

Ümumiyyətlə, bağlayıcıların köməkçi nitq hissəsi kimi xüsusi mənası olmasa da, onlar hər hansı bir mətndə istifadə olunarkən bu mətnə xas olan məna xüsusiyyətlərini özünün sintaktik funksiyası daxilində canlandırır. Başqa sözlə desək, bağlayıcının əlaqə funksiyası iki qütb təşkil edir. Bu qütbün birincisi qrammatik, ikincisi isə məna əlaqəsi kimi meydana çıxır. Mətnin məna əlaqəsinin formalaşmasında bağlayıcı vasitəçi rolunda çıxış edir.

Ədəbiyyat

1. Rəsulzadə D. Tabelilik bağlayıcılarının zərflik budaq cümlələrində işlənmə xüsusiyyətləri. ADU, Dil və ədəbiyyat, 2014, № 1.
2. Yunusov D. Müxtəlif sistemli dillərdə tabelilik bağlayıcılarının müqayisəli tədqiqi. ADU, Dil və ədəbiyyat, 2014, № 2.
3. Əhmədov F. Köməkçi nitq hissələrinin semantik xüsusiyyətlərinin tədrisi məsələləri. Bakı, 2012.
4. Kazımov Q. Müasir Azərbaycan dili (morfolojiya). Bakı.

Functionality of Conjunctions in Speech Situations

Summary

Conjunctions are functional parts of speech and morphological units, so, in the functional aspect they are studied as syntactic units. This article discusses the possibilities of conjunctions in the formation of the semantics of sentences and texts. The given examples reveal the coordinating role of various conjunctions between text components and parts of a complex sentence. In the functional aspect, we are talking about two tasks of conjunction, a grammatical and tone-semantic role. In addition, conjunctions are considered in the term of productivity of their usage in the language.

Функциональность союзов в речевых ситуациях

Резюме

В данной статье на конкретных примерах показывается координирующая роль различных союзов между компонентами текста, частями сложного предложения. В функциональном аспекте речь идёт о двух задачах союзов: грамматической и оттеночной лексико-семантически-посреднической роли. В том числе союзы рассматриваются с точки зрения продуктивности их использования в языке.

Rəyçi: dos.D.Hümbətova

Göndərib: 23.05.2020

Qəbul edilib: 25.05.2020